

นิพนธ์ต้นฉบับ

พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม

บรรจง พลไชย ศศ.ม.*

Abstract Sexual behavior among grade 11 students in a secondary school in Nakhon Phanom Municipality

Banchong Phonchai M.A.*

* Department of Community Health Nursing, Boromrajchonnee College of Nursing, Nakhon Phanom, Nakhon Phanom University

J Prapokklao Hosp Clin Med Educat Center 2011;28:230-7

Objective : To assess sexual behavior among grade 11 students in Nakhon Phanom Municipality.

Method : The samples in this research consisted of 159 students selected by multistage random sampling. Data collecting instrument compounds of general data and sexual behaviors. The research instrument was a questionnaire which content validity was assessed by experts and demonstrated the reliability with Cronbach's alpha coefficient of 0.88. The data were analyzed for percentage, mean and standard deviation.

Results : The results of the study showed that 77.36 percent were living with parents, 46.54 percent have ever received sex education from their teachers, 66.67 percent have ever seen pornographic media, 62.89 percent have ever drunk alcoholic beverage. The samples had sexual behaviors at low level.

* กลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

Conclusion : The results reveal that the parents of the samples and teachers seem to have protective effect upon junior teenager sexual behaviors and encourage family members to express their love and care as protective immunity against sexual behaviors.

Key Word : sexual behavior, grade 11 student, Nakhon Phanom

บทนำ

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังเป็นระยะที่กำลังก้าวขึ้นมาพบปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในระยะเวลาอันใกล้ ปัญหาสำคัญที่พบมากในวัยรุ่นคือ ปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เช่น การคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อย การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราหรือใช้ยาเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และการทำแท้ง นอกจากนี้ ปัจจุบันวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย เปิดรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็ว เช่น ค่านิยมการบริโภค การแต่งกายที่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนของร่างกาย ค่านิยมทางเพศจากสื่อสารมวลชนทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วีซีดี หนังสือลามก รูปถ่ายที่ยั่วเย้าทางเพศ ซึ่งส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความสนใจพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น มีการคบเพื่อนต่างเพศ ไปเที่ยวตามแหล่งสถานบันเทิง มีการ

สัมผัสร่างกายกัน ซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางเพศ ทำให้เกิดปัญหาทางเพศตามมาอย่างคาดไม่ถึงจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น¹ ปัญหาทางเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น ได้แก่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์เมื่ออายุน้อย การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย การติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์ ทำให้มีผลเสียต่อสุขภาพ สูญเสียโอกาสทางการศึกษาและการทำงานในอนาคต รวมทั้งเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองและครอบครัว

จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองนครพนม ประจำปีการศึกษา 2552 โดยฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลนครพนม² พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 15.38 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 5 มีการร่วมเพศครั้งแรกโดยใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 50 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นและเยาวชนในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาบางส่วนเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว การมีเพศสัมพันธ์ด้วยความไม่รู้ หรือรู้อย่างไม่ถูกต้อง จึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในสังคมไทยที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาดังนั้น วัยรุ่นและเยาวชนกลุ่มนี้ จึงเป็นกลุ่มที่ควรได้รับการดูแลในด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และป้องกันการมีพฤติกรรม

เสียงทางเพศ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม เพื่อจะได้ข้อมูลพื้นฐานนำมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมและป้องกันโรคที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเพื่อช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองนครพนม จำนวน 269 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนแห่งนี้ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ได้จำนวน 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และได้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำหนังสือขออนุญาตไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บตัวอย่างในวันที่ 14 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 159 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า

1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 และเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 67.30

1.2 สถานภาพสมรสของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนมากบิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 77.36 รองลงมาคือ บิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 14.46 บิดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 7.55 และมารดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 0.63 ตามลำดับ

1.3 บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย กลุ่มตัวอย่างส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 62.89 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 18.24 และพักอาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 14.47 ตามลำดับ

1.4 แหล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับความรู้จากครู คิดเป็นร้อยละ 46.54 รองลงมาคือ ได้รับความรู้จากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.35 และได้รับความรู้จากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 14.46 ตามลำดับ

1.5 การดูภาพยนตร์โป๊ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเคยดูภาพยนตร์โป๊ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนผู้ที่ไม่เคยดูภาพยนตร์โป๊ คิดเป็นร้อยละ 33.33

1.6 การดูวิดีโอ วีซีดีโป๊ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเคยดู คิดเป็นร้อยละ 59.12 ส่วนผู้ที่ไม่

เคยดู คิดเป็นร้อยละ 40.88

1.7 การใช้สารเสพติด กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากไม่เคยใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 89.31 ส่วนผู้ที่เคยใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 10.69 โดยสารเสพติดที่ใช้เสพ ได้แก่ บุหรี่ กัญชา กระเทียม และเฮโรอีน

1.8 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเคยดื่ม คิดเป็นร้อยละ 62.89 ส่วนผู้ที่ไม่เคยดื่ม คิดเป็นร้อยละ 37.11

1.9 ประสิทธิภาพทางเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 88.68 ส่วนผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 11.32 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	52	32.70
หญิง	107	67.30
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	123	77.36
บิดามารดาแยกกันอยู่	23	14.46
บิดาถึงแก่กรรม	12	7.55
มารดาถึงแก่กรรม	1	0.63
บุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วย		
พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา	100	62.89
พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาเท่านั้น	29	18.24
พักอาศัยอยู่กับญาติ	23	14.47
พักอาศัยอยู่ที่บ้านเช่า / หอพัก รวมกับเพื่อน ๆ	5	3.14
พักอาศัยอยู่ที่บ้านเช่า / หอพัก คนเดียว	2	1.26
แหล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ		
ครู	74	46.54
เพื่อน	26	16.35
อินเทอร์เน็ต	23	14.46
หนังสือ	20	12.58
โทรทัศน์ / วิดีโอ	12	7.55
บิดามารดา / ญาติ	4	2.52
เคยดูภาพยนตร์โป๊		
เคยดู	106	66.67
ไม่เคยดู	53	33.33

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เคยดูวิดีโอ / วิดิทัศน์ ไป		
เคยดู	94	59.12
ไม่เคยดู	65	40.88
เคยใช้สารเสพติด		
ไม่เคยใช้	142	89.31
เคยใช้	17	10.69
บุหรี (12 คน)		
กัญชา (3 คน)		
กระท่อม (1 คน)		
เฮโรอีน (1 คน)		
เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		
เคยดื่ม	100	62.89
ไม่เคยดื่ม	59	37.11
ประสบการณ์ทางเพศ		
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	141	88.68
เคยมีเพศสัมพันธ์	18	11.32

2. พฤติกรรมทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (mean = 1.51) มีพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับน้อย กอดจูบกับเพศตรงข้าม (mean=1.60) และอยู่กับเพื่อนต่างเพศโดยลำพัง (mean = 2.14) ตาม (mean = 2.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับ ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่อยู่ในระดับ อยู่กินด้วยกันกับแฟน / คนรัก (mean=1.26) ปานกลาง คือ จับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศที่อยู่ในระดับน้อย 3 อันดับ (mean = 3.21) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศ	Mean	SD	ระดับพฤติกรรม
จับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม	3.21	0.74	ปานกลาง
อยู่กับเพื่อนต่างเพศโดยลำพัง	2.14	0.66	น้อย
กอดจูบกับเพศตรงข้าม	1.60	0.69	น้อย
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	1.51	0.97	น้อย
อยู่กินด้วยกันกับแฟน / คนรัก	1.26	0.74	น้อยที่สุด
รวม	2.11	0.76	น้อย

วิจารณ์

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.30 ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณี ชุณหบดี และลำเจียก กำร³ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดตรัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 93.80 มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา อักษรรัตน์ ผจญศิลป์ เฟิงมาก และ วรณิ จันทรสว่าง⁴ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 97 มีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่น้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าลักษณะพื้นฐานของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากบิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา เมื่อมีปัญหาในเรื่องต่างๆ ไป และปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างก็มักจะพูดคุยปรึกษากับบิดามารดาก่อนเป็นอันดับแรก ความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว การสื่อสารที่ดีระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดามารดา การได้รับความดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา การได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ทำให้มีความรู้สึกมั่นคง มีคุณค่าในตัวเอง ไม่ต้องแสวงหาความรักความอบอุ่นหรือพึ่งพิงบุคคลจากภายนอกครอบครัว จึงมีโอกาสดูถูกตัวเองให้มีพฤติกรรมทางเพศได้น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุรางค์ ดวงประเสริฐ⁵ พบว่า การที่วัยรุ่นอาศัยอยู่กับบิดา – มารดา ทำให้ได้รับความอบอุ่น ได้รับการดูแลและแนะนำจาก บิดา-มารดา เกิดความรู้สึกมั่นคง มีคุณค่าในตนเอง ไม่เสีย

แบบหรือแสวงหาความรักหรือพึ่งพิงบุคคลอื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา สายสูง⁶ พบว่า วัยรุ่นที่มีครอบครัวอบอุ่น บิดา – มารดามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน จะมีพฤติกรรมทางเพศน้อยกว่าวัยรุ่นที่ครอบครัวแตกแยก ดังนั้น บิดามารดาจึงมีส่วนช่วยป้องกันพฤติกรรมทางเพศของบุตรได้

ส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยเฉพาะภาพโป๊เปลือย ภาพยนตร์และวีซีดีไป ซึ่งจะชักนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศนั้น จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.89 เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 66.67 เคยดูภาพยนตร์โป๊ และร้อยละ 59.12 เคยดูวีซีดีไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ⁷ พบว่า กลุ่มตัวอย่างดูเว็บไซต์และวีซีดีที่เป็นสื่อกระตุ้นให้มีความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 56.30 เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปิดกว้างของการรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ การเข้าถึงสื่อต่างๆ ทำได้ไม่ยากนัก ซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อไปต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย เช่น ดูหนังสือลามก ดูวีซีดีลามก ดูเว็บไซต์ลามก พูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์คุยเรื่องเพศ รวมทั้งดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ย่อมนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม จากการศึกษาครั้งนี้ ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และดูสื่อลามก เป็นจำนวนมาก แต่มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา อักษรรัตน์ ผจญศิลป์ เฟิงมาก และ วรณิ จันทรสว่าง⁴ ที่พบว่าสื่อสิ่งเร้าที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สามารถเข้าถึงวัยรุ่นในยุคปัจจุบันได้ง่ายดาย ด้วยช่องทางที่หลากหลายและทันสมัย

แต่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ร้อยละ 97 มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี ชุณหบดี และลำเจียก กำธร³ ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 มีพฤติกรรมทางเพศด้านการตีมีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์และด้านการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จึงน่าจะได้รับการดูแลว่ากล่าวตักเตือน หรือให้การดูแลแนะนำในการปฏิบัติตัวให้เหมาะสม ครอบครัวน่าจะมีโอกาสที่จะพูดคุยแนะนำ ปกป้องปัญหาทั้งเรื่องการเรียน การดำเนินชีวิต คอยดูแลควบคุมเรื่องของการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ การที่นักเรียนได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะก่อให้เกิดความอบอุ่นในครอบครัว ทำให้มีโอกาสได้รับคำแนะนำที่ดีถูกต้อง ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้เรื่องเพศโดยการชี้นำในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งแหล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับความรู้จากครู คิดเป็นร้อยละ 46.54 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วงเดือน สุวรรณศิริ นันทนา น้ำฝน และวรวรรณ ทิพย์วาริรมย์⁸ ที่พบว่า แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่วัยรุ่นได้รับมากที่สุด คือ โรงเรียน/สถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของจรวพร สุภาพ สุวัฒน์ ศรีสรจันต์ และลินดา สันตวาจา⁹ ที่พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารข้อมูลความรู้เรื่องเพศจากครูและอาจารย์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชร เยี่ยมรัตมีกุล และคณะ¹⁰ ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพกับครูประจำชั้นอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 63.40 และมีสัมพันธภาพกับครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 55.70 จากผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง ได้รับความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมจากครู เมื่อมีปัญหาในการดำเนินชีวิต

กลุ่มตัวอย่างก็ได้รับคำแนะนำที่ดีและถูกต้องจากครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูที่รับผิดชอบงานอนามัยโรงเรียน

สรุป

พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนักเรียนได้รับความดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา ได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา เมื่อมีปัญหาในเรื่องต่างๆ ไป และปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ บิดามารดาก็ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ดี รวมทั้งนักเรียนได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาที่ดีและถูกต้องจากครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูอนามัยโรงเรียน

จากผลการวิจัยนี้เสนอแนะให้สถานบริการสาธารณสุขและโรงเรียน ควรจัดตั้งคลินิกวัยรุ่น เพื่อให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่นที่มีปัญหาด้านสุขภาพกาย จิต และสังคม ควรมีการอบรมบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ในการให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และควรมีการสอดแทรกหรือบูรณาการวิชาเพศศึกษาในรายวิชาอื่นๆ เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. สุมาลี ตราขุ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอคำชะอี จังหวัดขอนแก่น. การศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น:คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
2. โรงพยาบาลนครพนม. รายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5. นครพนม:

- ฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลนครพนม, 2552.
3. อรุณี ชุณหบดี, ลำเจียก กำธร. ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดตรัง. ตรัง: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง, 2549.
 4. สุพัตรา อักษรรัตน์, ผจงศิลป์ เฟิงมาก, วรณี จันทร์สว่าง. โครงสร้าง หน้าทีครอบคร้วและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารวิชาการสาธารณสุข 2552; 18(5):736 – 44.
 5. ศรีสุรางค์ ดวงประเสริฐ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดนครนายก. วารสารควบคุมโรค 2551;34(4):484 – 9.
 6. ปวีณา สายสูง. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2541.
 7. วิดีพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์, ญาวณี จรูญศักดิ์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. วารสารสงขลานครินทร์ เวชสาร 2550;25(6):511 – 20.
 8. วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน, วรวรรณ ทิพย์วาริรมย์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร 2551;16(2):147– 55.
 9. จรวยพร สุภาพ, สุวัฒน์ ศรีสรจันต์, ลินดา สันตวาจา. ความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาและลักษณะบริการด้านการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นที่ทำงานในโรงงานผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิชาการสาธารณสุข 2539;5(4):535-40.
 10. วัชระ เอี่ยมรัศมีกุล และคณะ. ความรู้เจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมและมัธยมศึกษา. ร้อยเอ็ด: โรงพยาบาลพนมไพร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด, 2543.